

Środa, 16 grudnia 2009 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Perspektywy dauhańskiej agendy rozwoju w następstwie siódmej konferencji ministerialnej WTO

P7_TA(2009)0110

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie perspektyw dauhańskiej agendy rozwoju w następstwie siódmej konferencji ministerialnej WTO

(2010/C 286 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozdział IV art. 36 (Zasady i cele) oraz 37 (Zobowiązania) Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu (GATT),
- uwzględniając deklarację ministerialną z Ad-Dauhy złożoną przez Światową Organizację Handlu (WTO) w dniu 14 listopada 2001 r.,
- uwzględniając deklarację ministerialną z Hongkongu złożoną przez WTO w dniu 18 grudnia 2005 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Ad-Dauhy po konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu ⁽¹⁾,
- uwzględniając wstępne wytyczne z 2008 r. (inaczej „ogólne ramy”) ostatecznego porozumienia w sprawie handlu produktami rolnymi i nierolnymi,
- uwzględniając zobowiązanie przyjęte na ostatnich szczytach przez światowych przywódców grupy G20, dotyczące powstrzymania się od stosowania środków wprowadzających bariery dla handlu i inwestycji oraz do skorygowania wszelkich tego rodzaju środków w najbliższym czasie,
- uwzględniając przemówienie inauguracyjne Pascala Lamy’ego wygłoszone na forum publicznym WTO w dniu 28 września 2009 r.,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju ONZ i zobowiązania pomocowe państw członkowskich UE dotyczące zwalczania głodu i ubóstwa,

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

Środa, 16 grudnia 2009 r.

- uwzględniając sprawozdanie roczne WTO z 2009 r.,
 - uwzględniając wnioski z siódmej konferencji ministerialnej WTO z dnia 2 grudnia 2009 r., przedstawione przez jej przewodniczącego,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że runda z Ad-Dauhy została zainicjowana w 2001 r. w celu stworzenia nowych możliwości handlowych, wzmocnienia wielostronnych zasad handlowych, skorygowania istniejących nierówności w systemie handlu oraz wykorzystania handlu do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju, z naciskiem na integrację gospodarczą krajów rozwijających się, zwłaszcza krajów najsłabiej rozwiniętych, a także w przekonaniu, że system wielostronny, oparty na sprawiedliwszych i bardziej godziwych zasadach, może przyczynić się do uczciwego i wolnego handlu służącego rozwojowi wszystkich kontynentów,
- B. mając na uwadze, że deklaracja z Ad-Dauhy potwierdza zobowiązanie do szczególnego i zróżnicowanego traktowania krajów rozwijających się w celu uwzględnienia ich odmiennej sytuacji,
- C. mając na uwadze, że rozmowy ministerialne prowadzone na forum WTO w celu zamknięcia rundy z Ad-Dauhy utknęły w martwym punkcie pod koniec lipca 2008 r.,
- D. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy szczególnie boleśnie uderzył w handel międzynarodowy, a przepływy handlowe skurczyły się w jeszcze większym stopniu niż światowa produkcja,
- E. mając na uwadze, że udoskonalenie zasad WTO dotyczących ułatwień handlowych przyniosłoby korzyść wszystkim członkom WTO, zwiększając pewność prawa, obniżając koszty transakcji handlowych i zapobiegając nadużyciom,
- F. mając na uwadze, że podczas siódmej konferencji ministerialnej WTO, która odbyła się od 30 listopada do 2 grudnia 2009 r. w Genewie, podkreślono ogromne znaczenie handlu i rundy dauhańskiej dla ożywienia gospodarczego i złagodzenia ubóstwa w krajach rozwijających się,
- G. mając na uwadze, że w WTO nazwy „Unia Europejska” użyto po raz pierwszy na sesji roboczej w dniu 1 grudnia 2009 r. podczas siódmej konferencji ministerialnej, w wyniku wejścia w życie traktatu z Lizbony,
1. przypomina o swoim zaangażowaniu na rzecz wielostronnego systemu handlu oraz na rzecz WTO jako gwaranta systemu handlowego opartego na zasadach; uważa, że WTO ma do odegrania kluczową rolę w zapewnieniu lepszego zarządzania globalizacją oraz sprawiedliwszego podziału płynących z niej korzyści;
 2. jest zdania, że podczas obecnego kryzysu gospodarczego zasady i zobowiązania WTO w dużej mierze uniemożliwiły jej członkom stosowanie środków ograniczających handel, pozwalając zarazem na elastyczność w przyjmowaniu środków ożywiających gospodarkę;
 3. zachęca członków WTO do dalszego zaangażowania w aktywne zwalczanie protekcjonizmu we wszystkich ich dwu- i wielostronnych stosunkach handlowych oraz w przyszłych porozumieniach;
- Dauhańska agenda rozwoju**
4. ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla uznania rozwoju za centralny element dauhańskiej agendy rozwoju i wzywa członków WTO do utrzymania ambitnych celów określonych w deklaracji z Ad-Dauhy z 2001 r. w celu zapewnienia, że trwająca runda negocjacji handlowych będzie faktycznie poświęcona rozwojowi i przyczyni się do realizacji milenijnych celów rozwoju ONZ;

Środa, 16 grudnia 2009 r.

5. jest zdania, że aby w pełni zrealizować zobowiązanie do zakończenia rundy rozwojowej, kraje rozwinięte muszą unikać dążenia do celów negocjacyjnych, które mogłyby podważyć cele rozwojowe rundy; ponadto uważa, że kraje wschodzące muszą dopilnować, by ich cele w zakresie rozwoju nie stały w sprzeczności z celami innych krajów rozwijających się, zwłaszcza tych najslabiej rozwiniętych;
6. dostrzega postęp, jaki osiągnięto w ramach dauhańskiej agendy rozwoju od konferencji ministerialnej w Hongkongu; odnotowuje zaangażowanie widoczne podczas siódmej konferencji ministerialnej w Genewie, którego zabrakło podczas dauhańskiej rundy negocjacji;
7. zdecydowanie popiera zamknięcie dauhańskiej agendy rozwoju w oparciu o kompleksowe, ambitne i wyważone wyniki negocjacji, korzystne dla wzrostu gospodarczego i rozwoju na całym świecie, a także dla wiarygodności wielostronnego systemu handlu; jest zdania, że pomyślne zamknięcie dauhańskiej agendy rozwoju może być ważnym czynnikiem stymulującym ogólnoświatowe ożywienie gospodarcze po kryzysie finansowym i gospodarczym;
8. wzywa kraje wschodzące, by przyjęły na siebie odpowiedzialność, jaka przypada im ze względu na rolę odgrywaną przez nie w światowej gospodarce, oraz by poczyniły ustępstwa współmierne do stopnia ich rozwoju i konkurencyjności (sektorowej); podkreśla znaczenie handlu na osi Północ-Południe, a także Południe-Południe;
9. wzywa kraje rozwinięte i wschodzące, by przyłączyły się do inicjatywy UE „wszystko prócz broni”, oferując krajom najslabiej rozwiniętym stuprocentowo bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynku; podkreśla również znaczenie wzmocnionych ram pomocy na rzecz wymiany handlowej;
10. wzywa Komisję do realizowania celów wymienionych w mandacie negocjacyjnym w zakresie ochrony oznaczeń geograficznych i praw własności intelektualnej, dostępu do rynku dla towarów przemysłowych i usług oraz zamówień publicznych zarówno w krajach rozwiniętych, jak i rozwijających się, a także minimalnych wymogów w dziedzinie standardów środowiskowych i społecznych;
11. zachęca UE, by odegrała istotną rolę we wspieraniu namacalnych postępów w toczących się negocjacjach w WTO z myślą o zamknięciu rundy dauhańskiej, a także w ułatwianiu pełnego udziału krajów rozwijających się i krajów najslabiej rozwiniętych w światowym handlu, działając jako pomost między stanowiskami poszczególnych członków WTO;

Rolnictwo

12. wzywa Komisję do ścisłego przestrzegania mandatu negocjacyjnego udzielonego jej przez Radę, w którym zakończona już reforma WPR wyznacza limit działania Komisji, pod warunkiem że jej partnerzy handlowi zgodzą się na podobne ustępstwa, a także do zdecydowanej obrony stanowiska UE w sprawie oznaczeń geograficznych;
13. wzywa Komisję, by w zawierającym obecnie porozumieniu w sprawie bananów zapewniła producentom z AKP i producentom wspólnotowym autentyczną pewność prawa oraz uwzględnienie finansowych konsekwencji tego porozumienia;
14. przypomina o zobowiązaniu do uzyskania równoczesnej eliminacji wszelkich form subsydiów eksportowych i wprowadzenia warunków stosowania wszelkich środków eksportowych o równoważnym skutku, przyjętym przez członków WTO na konferencji ministerialnej w Hongkongu;
15. wzywa kraje rozwinięte i wschodzące do dopilnowania, by porozumienie umożliwiło krajom rozwijającym się korzystanie z instrumentów politycznych koniecznych do ochrony i rozwoju ich sektora rolnictwa i lokalnej produkcji żywności, podniesienia standardu życia na obszarach wiejskich oraz poprawy gwarancji podaży żywności (tzn. powszechnego dostępu do odpowiedniej ilości żywności po przystępnych cenach); w związku z tym domaga się zawarcia w porozumieniu jasnych postanowień o specjalnym i wyróżniającym traktowaniu, zwłaszcza w odniesieniu do produktów specjalnych i szczególnych mechanizmów ochronnych;

Środa, 16 grudnia 2009 r.

NAMA (*dostęp do rynku dla towarów nierolnych*)

16. wzywa do osiągnięcia ambitnych wyników w negocjacjach w sprawie dostępu do rynku dla towarów nierolnych (NAMA), gwarantujących nowe możliwości rzeczywistego dostępu do rynku poprzez znaczne obniżenie stosowanych stawek, a jednocześnie umożliwiających szczególne i zróżnicowane traktowanie; popiera podejmowanie inicjatyw sektorowych w dziedzinach mających znaczenie dla interesów eksportowych UE;

Usługi

17. nalega, by Komisja utrzymywała twarde stanowisko negocjacyjne, którego celem będzie rzeczywście zwiększony dostęp europejskich produktów i usług do rynku zarówno w krajach rozwiniętych, jak i wschodzących;

18. w związku z tym wzywa do podjęcia kroków w celu dopilnowania, by porozumienia handlowe w sektorze usług finansowych zawierały postanowienia zapewniające zgodność z celami społeczności międzynarodowej oraz grupy G20, jeżeli chodzi o regulację tych usług, w szczególności zaś o unikanie luk prawnych i uchylanie się od zobowiązań podatkowych;

19. wzywa do intensyfikacji rozmów w dziedzinie usług z myślą o ich dalszej powszechnej liberalizacji, a jednocześnie do utrzymania celów polityki krajowej członków WTO i ich prawa do regulowania usług publicznych;

Reforma WTO

20. zwraca uwagę, że należy przeprowadzić refleksję nad reformą instytucjonalną WTO, która poprawi jej funkcjonowanie oraz umocni jej legitymację demokratyczną i zasady ponoszenia odpowiedzialności; w tym kontekście podkreśla znaczenie parlamentarnego wymiaru WTO; wzywa Komisję do odegrania aktywnej roli w przyszłej reformie instytucjonalnej WTO oraz we wspieraniu Zgromadzenia Parlamentarnego WTO;

21. jest zdania, że WTO musi skuteczniej zająć się powiązaniem handlu z nowymi globalnymi wyzwaniami, takimi jak zmiany klimatu, bezpieczeństwo żywnościowe i niezależność żywnościowa oraz godziwe warunki pracy;

22. wzywa do zacieśnienia współpracy między WTO a innymi organizacjami i organami międzynarodowymi, takimi jak Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP), Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) oraz Konferencja Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD), z myślą o zapewnieniu wzajemnego wsparcia i spójności między aspektami handlowymi i pozahandlowymi; w związku z tym wspiera wysiłki prowadzące do przyjęcia międzynarodowych standardów i współpracy regulacyjnej;

23. popiera wzmocnienie istniejących oraz zawieranie nowych dwustronnych i regionalnych umów o wolnym handlu (WTO plus) jako uzupełnienia ram wielostronnych;

Traktat z Lizbony

24. wzywa Komisję do ścisłego włączenia Parlamentu w obecny proces negocjacji; w związku z tym zwraca uwagę na potrzebę re negocjacji Ramowego Porozumienia dotyczącego stosunków pomiędzy Parlamentem a Komisją w celu odzwierciedlenia postanowień traktatu z Lizbony dotyczących handlu, zgodnie z którymi polityka handlowa UE musi zostać objęta bardziej rygorystycznym nadzorem demokratycznym; w świetle traktatu z Lizbony zamierza dokonać przeglądu tego porozumienia międzyinstytucjonalnego, aby umożliwić Parlamentowi pełny udział w międzynarodowych negocjacjach handlowych prowadzonych przez UE, gwarantując w szczególności, że:

- a) przed rozpoczęciem negocjacji Parlament będzie informowany o przyjętej podstawie prawnej,
- b) na formalny wniosek Parlamentu Rada uzgodni, że nie zezwoli na rozpoczęcie negocjacji do czasu określenia stanowiska Parlamentu wobec proponowanego mandatu negocjacyjnego na podstawie sprawozdania komisji przedmiotowo właściwej,
- c) Parlament będzie regularnie, w pełni i w porę informowany o przebiegu wszystkich dwu- i wielostronnych negocjacji handlowych,

Środa, 16 grudnia 2009 r.

- d) jeżeli na jakimkolwiek etapie negocjacji Parlament przyjmie zalecenia dotyczące sposobu ich prowadzenia, Komisja weźmie je pod uwagę przed zawarciem porozumienia,
- e) powstanie i będzie stosowany międzyinstytucjonalny rejestr wszystkich dokumentów, które Komisja udostępnia specjalnemu komitetowi, o którym mowa w art. 207 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

*

* *

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz dyrektorowi generalnemu WTO.

Środki ograniczające mające wpływ na prawa jednostki w następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony

P7_TA(2009)0111

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobóm i podmiotóm powiązanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami w odniesieniu do Zimbabwe oraz w związku z sytuacją w Somalii

(2010/C 286 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, wszystkie konwencje ONZ dotyczące praw człowieka oraz fakultatywne protokoły do nich, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz dwa fakultatywne protokoły do niego, Kartę Narodów Zjednoczonych, a w szczególności jej art. 1 i 25, oraz, w rozdziale VII, art. 39 i 41,
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (europejską konwencję o ochronie praw człowieka) oraz protokoły do niej, a także Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (Kartę), która weszła w życie dnia 1 grudnia 2009 r., zwłaszcza jej tytuł VI *Wymiar sprawiedliwości*,
- uwzględniając odpowiednie przepisy traktatu z Lizbony, zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej (TUE) oraz Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (TWE), zwłaszcza art. 75, 215 i 275 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także przepisy dotyczące zasad demokratycznych zawarte w tytule II TUE,
- uwzględniając zmienione odpowiednie przepisy TUE (art. 3, 6, 11, 13, 19, 21, 29 i 39) oraz TWE (art. 60, 133, 296, 297, 301 i 308),